

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Canonicis Ecclesiae Sancti Bartholomæi Mediolanensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

* frido, Reinaudo, Anselmo, Nicolao,
 * Galterio, Nicolao, Girardo, Manasse,
 * Bartholomæo, Willemo Subdiaconis &
 * Canonicis. Præterea cum supranominatis
 * Ecclesiis Ecclesiam de Varon eis similiter
 * confirmamus. In cuius rei testimonium
 * præsentem paginam scribi fecimus & sigilli
 * nostri auctoritate roborari. Actum anno
 * verbi incarnati M C L XXXVII. Data per
 * manus magistri Petri Cancellarij nostri.]
 Nulli ergo &c. nostræ confirmationis &c.
 Si quis autem &c. Datum Romæ apud
 sanctum Petrum II. Non. Ianuarij anno
 decimo.

TYRONENSI ARCHIEPISCOPO.

*Epist. 181.
 Ei committitur
 causa adversus
 Episcopum Pe-
 tragoricensem.*

AD hoc in Ecclesia Dei est, ipso dis-
 ponente, tua promotio procurata ut
 opportunus sis nostri ordinis coadjutor, in
 iis maxime quæ in ea salubrem correctio-
 nem exposcunt; circa quod tanto te do-
 mus Domini credimus zelo comedi quod
 divinum amorem mundano prorsus præfe-
 rendo favori, nunquam debeas in iis quæ
 tuæ providentiæ committuntur à via recti-
 tudinis declinare. Olim siquidem gravis
 clamor ad aures nostras de Episcopo Petra-
 goricensi pervenit, quod præter multa
 gravia & enormia quæ de ipso publicè di-
 cebantur, usque adeo erat negligens &
 inutilis circa officium pastorale ut non so-
 lum ad instar infœcundæ ficulneæ terram
 inutiliter occuparet, verum etiam ex ipso
 defectu gregi sibi commissio multiplex pe-
 riculum immineret. quod ipse fortassis in-
 telligens, per nuntium suum à nobis petiit
 licentiam resignandi, sed tandem carne
 spiritum retardante, cedendi sibi facultate
 concessa, cedere non curavit. Cum autem
 eo novissima sua pejora prioribus facien-
 te, clamor non deficeret, sed gravius in-
 valesceret contra ipsum, venerabili fratri
 nostro Bituricensi Archiepiscopo & dile-
 cto filio Priori Grandimontensi dedimus
 in præceptis ut eum inducerent ad ceden-
 dum; alioquin per censuram ecclesiasti-
 cam appellatione remota compellerent ut
 infra tres menses post susceptionem littera-
 rum nostrarum apostolico se conspectui
 præsentaret. Qui, sicut nobis per suas lit-
 teras intimarunt, cum eum ad id diligen-
 tius monuissent, ac ipse post elapsum spa-
 tium trium mensium monitioni non acquie-
 visset eorum, demum ipsum suspensionis
 sententia perculerunt. At ille post ali-
 quantum temporis intimavit eisdem quod
 iter arripuerat ad sedem apostolicam ve-
 niendi, sed ita eum in via quartana febris

invasit quod sine periculo corporis ceptum
 iter non poterat consummare; & sic illi-
 centiatus ab eis ad Petragoricensem Ecclē-
 siam est reversus; ubi, sicut asseritur, post
 latam sententiam suspensionis in eum bene-
 ficia multa dedit, & de bonis ipsius non
 pauca distraxit. Quocirca fraternitati
 tuæ per apostolica scripta mandamus qua-
 tenus universas beneficiorum seu quorum-
 cunque bonorum Ecclesiæ concessionis
 aut distractiones ab eodem Episcopo sic
 suspensio inveneris esse factas, studeas le-
 gitimè revocare, illos qui se temerè du-
 xerint opponendos remoto appellationis
 obstaculo per ecclesiasticam cohibendo
 censuram, & inquisita diligentius veritate,
 si constiterit ipsum, quin potius, ut ita di-
 xerimus, talem à nobis cedendi licentiam
 postulasse, ne cum uxore Loth videatur
 retro respicere in salis statuum converten-
 dus, ad cedendum, si commonitus cedere
 fortè noluerit, eum sublato appellationis
 impedimento compellas. Quod si de hoc
 tibi constare nequiverit, cum de insufficien-
 tia & inutilitate sua tibi possit plenè lique-
 re, ipsum ab administratione Petragori-
 censis Ecclesiæ appellatione postposita re-
 movere procures, & ei facias per electio-
 nem canonicam cum consilio tuo de per-
 sona idonea in Episcopum provideri. Con-
 tradictores, si qui fuerint, vel rebelles quò
 minus mandatum apostolicum impleatur,
 à sua præsumptione appellatione postposi-
 ta ecclesiastica districtione compescens.
 Datum Romæ apud sanctum Petrum VII.
 Idus Ianuarij, anno decimo.

*CANONICIS ECCLESIAE SANCTI
 Bartholomæi Mediolanensis.*

Dilectis filiis D. monasterij sancti
 Dionysij Syndico & Iacobo Eccle-
 siæ vestræ procuratore in nostra præsen-
 tia constitutis, dilectum filium nostrum
 Benedictum tituli sanctæ Susannæ Presby-
 terum Cardinalem ipsis concessimus audi-
 torem. Coram quo procurator proposuit
 memoratus quod cum in dicta Ecclesia
 sancti Dionysij per multum temporis spa-
 tium Clerici fuerint seculares, bonæ me-
 moriæ Aribertus Mediolanensis Archie-
 piscopus de ipsa Ecclesia monasterium fa-
 ciens, Abbatem ibidem instituit & duo-
 denarium numerum monachorum; omni
 nihilominus jure servato quatuor Cano-
 nicis, quos in eadem Ecclesia tunc inve-
 nit. Licet autem diutius postmodum in
 eodem loco tam monachi quam secula-
 res Canonici ministrarint, iidem tamen

*Epist. 182.
 Confirmatur
 concordia.*

Canonici se ad Ecclesiam vestram, quam fundaverant in quodam prædio quod à G. medico emerant transferentes, electionem fratrum & rerum administrationem liberam in eadem Ecclesia multis temporibus habuerunt, prædicto monasterio nulla prorsus servitia exhibentes. Verùm emergente postea inter vos ex una parte ac Abbatem memoratum sancti Dionysij super electione Canoniorum Ecclesie vestre & quibusdam aliis articulis scrupulo quaestionis, bonæ memoriæ Philippus Mediolanensis Archiepiscopus super eadem causa contra vos diffinitivam sententiam promulgavit. Propter quod ad sedem apostolicam appellastis. Cùmque fuisset eadem causa G. quondam Parmensi Archidiacono de utriusque partis voluntate commissa, & in eundem tam à partis vestre procuratore quàm Abbatis & syndici monasterij postea compromissum, idem Archidiaconus causam ipsam per arbitrium terminavit. Verùm quia successor ejusdem Abbatis contra prædictum arbitrium venire præsumpsit, vos ad magistrum Guidottum Decumanorum Canonicum nostras litteras impetrastis: qui de causæ meritis certus effectus, prædictum arbitrium confirmavit, & Abbati sancti Dionysij ex parte nostra præcipiens ne contra ipsum arbitrium venire præsumeret, omnino cassavit quicquid contra illud reperit attentatum. Quam sententiam idem Abbas humiliter approbando, coram eodem magistro promisit se velle firmiter observare universa capitula in eodem arbitrio comprehensa. Idem quoque arbitrium per sententiam dilecti filij Abbatis sancti Abundij & Archipresbyteri de Grabadone, quibus eadem fuit causa commissa, exitit postmodum confirmatum. Vnde procurator prædictus petiit ut sententiam ipsam confirmare auctoritate apostolica dignaremur, & faceremus prædictum arbitrium inviolabiliter observari. Præfatus verò syndicus proposuit ex adverso quòd cùm prædictus Aribertus Archiepiscopus memoratum monasterium sancti Dionysij construxisset, instituit ut inibi ordo monasticus servaretur. Quod O. successor ipsius postea confirmavit. Arnaldus quoque quondam Abbas ejusdem loci sæpèdictam Ecclesiam vestram sancti Bartholomæi in ipsius monasterij prædio constituendo dinoscitur statuisse ut ipsa Ecclesia subiecta esset in omnibus monasterio memorato, & ejusdem dispositio ac provisio ad idem monasterium plenariè perti-

neret. Vnde cùm quidam Abbas ipsius loci auctoritate propria quendam Clericum S. nomine in vestra Ecclesia ordinasset, & idem à quibusdam Canonicis Ecclesie vestre tractus fuisset in causam, eò quòd sine ipsorum conniventia fuerat ordinatus, V. quondam Mediolanensis Archidiaconus, qui de causa ex delegatione A. tunc Mediolanensis Archiepiscopi cognoscebat, dictum S. Clericum à vestra impetitione absolvit. Cùm autem inter Abbatem sancti Dionysij & vos super electione Canoniorum Ecclesie vestre & quibusdam aliis capitulis quaestio moveretur, Philippus quondam Archiepiscopus Mediolanensis, qui de ipsa controversia cognoscebat, contra vos sententiam protulit super propositis capitulis universis. Verùm cum in prædictum Parmensem Archidiaconum, cui eadem fuerat causa commissa, fuisset postea minùs legitime compromissum, idem Archidiaconus contra monasterium iniquum arbitrium promulgavit, quod per dilectos filios Priorem de Foncella & Baldoinum Canonicum de Brivio, qui auctoritate sedis apostolicæ de ipso negotio cognoscebant, fuit postea reprobatum, cùm major pars monachorum monasterij supradicti in ipsorum præsentia præstito juramento firmaverit quòd transactio facta per arbitrium supradictum in læsionem monasterij facta fuit, & quòd nec transactionem nec arbitrium approbant. Quare dictus syndicus postulavit ut eodem arbitrio reprobato, dignaremur sententiam dicti Prioris & sui judicis confirmare. Cùm igitur super iis & aliis fuisset coram Cardinali prædicto aliquandiu litigatum, & ipse nobis quæ audierat fideliter retulisset, nos utriusque partis rationibus intellectis, & inspectis scriptis authenticis quæ ad probandum hinc inde proposita pars utraque duxerat exhibenda, quia nobis constitit supradictum arbitrium per Archidiaconum Parmensem latum, in quem fuerat compromissum à partibus, in præsentia prædicti magistri Guidotti ab utraque parte pariter approbatum, nos ipsum arbitrium approbantes, illud auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communitus, statuentes ut si quid contra tenorem ipsius temerè fuerit attentatum, careat robore firmitatis. Nulli ergo &c. nostræ confirmationis & constitutionis &c. Si quis autem &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum v. Idus Decemb. anno decimo.